

Wabadus- ja ilmasõjas langevate mälestussõambal avamine Wäike-Maarjas.

14. juunil 1925 a.

Wäike-Maarja on esimene, kus tänava lagentud sõjakangelastele mälestussõambamas püstitati. Selle ilma töttu oli rahvast ümbritset ja ta kaugemalt mitme tuhande ümber looku fogunud. Pidustus algas vaimuliku kontserdiga kiri kell 1 p. l.

Kell 3 kogusid kiriku ette platsile ausamba ümber kohalik kaitsejõud, tuletõrjujad ja selsid, lippude ja orkestri jaateli. Teeinistust pidasid pastorid P. Eberhard ja A. Sonner.

Mängis paiknaloor J. Tillits'e juhatuse sel ja einges laulufoor J. Peebo juhatuse sel.

Ausammas kuutab obelisti, mille peal

esimesel küljel wabadusrist ja kiri: „Wäike-Maarja lihelkonna lagentud kangelased.“ Siivi alumisel poolsel on 1914 ja 1917 a. ilmasõjas ning 1918 ja 1920 a. wabadusõjas lagentud kangelaste nimed. Peale pidustuse ja tseremonii oli ühine õhtusööt kohalises seltsumajas, milles osa töösid peale kohaliste seltsuminategelaaste ka väljašpoolt tulnud külastajad. Uusammas läks mäksma 293.000 marka, mis juba loob: puuduivad 20.000 marka andis loodetavasti pidustuse päeva programmiide ja piletite müük.

Pärgasid pandi 14.

Ei läinud siin ka ilma lõbusa naljata: nimest olid pojike sed puude otsa roninud ausamba lähetorda ja waatamata politsei valve peale sealt lahkuda, ei mõtelnudki leegi selle peale. Korraka lõsalised auandmiseks kogupanuud ja nii kui siinud kargasid kõik pojid puudelst mahă.

Sõja- ja siseministri nimel pani pärrja ja tervitasi kol. Simon.

U.